

10 ok, amiért búcsút mondtam Halloween-nak (Michele Blake)

Régebben szerelmes voltam a Halloween-ba. Nyugodtan hívhatjuk ezt megszállottságnak is. Még pár évvel azután is, hogy szívemet Jézusnak adtam át, ott nyomakodtam a jelmezboltokban az egyedileg csomagolt gyertyácskák a „jó” kísértetek között, pusztán a móka kedvéért.

Amikor elkezdtem egy kicsit kényelmetlenül érezni magam miatta, azt határoztam el, hogy ezt a rajongást visszább nyomom magamban, hogy ne foglaljon el túl sok helyet a szívemben. Évente egyszer egy rövid flört, hiszen az én igaz Szerelmem biztosan tudja, hogy szívem egyedül csak Hozzá tartozik. Pontosan úgy, ahogy a férjem sem bánná, ha egy rövid időt egy régi barátommal tölteném egyszer egy évben – tudják, csak a régi barátság kedvéért. Végül is azt akarja, hogy boldog legyek és nem engedné, hogy valami örömet elmulasszak.

Persze most csak viccelek. A férjem közelében sincs ennek a gondolkodásmódnak. Mint ahogy a Szentlélek sincs! Pár évig semmibe vettem, hogy finoman kopogtat a szívemen, végül elhatároztam, hogy imádsággal elé viszem a Halloween feladását.

Minél több ismeretre tettem szert, annál biztosabb lettem abban, hogy ez az „ünnep” (az angol szó jelentése „szent nap”) egyáltalán nem tiszteli Istent. Kezdtém meglátni, hogy az én hozzáállásom a Halloween visszautasításához egy megosztott szív bizonyítéka volt, de Jézus az én egész szívemet akarja.

Őszintén szólva, attól a pillanattól fogva, hogy elhatároztam, nemet mondok Halloweenra, az engedelmesség áldásai és örömei sokkal nagyobbak, mint amit valaha éreztem a korábbi ünneplések során.

És mivel sok ember, köztük keresztények is úgy gondolják, hogy a döntésem furcsa, sőt törvényeskedő, ezért végül elhatároztam, hogy összeállítok egy 10-es listát arról, miért mondtam búcsút Halloween-nak.

1. Halloween az ördögöt dicsőíti, nem Istent.

Nem titok, hogy Halloween boszorkányokról és szellemekről, félelemről és halálról szól. Kísértetjárta házak, hollywood-i filmek de még a szomszéd terasz is vérrel, halott tetemekkel, baltás gyilkosokkal van tele... hatalmas mérges pókok és pókhálók másolatai...ijesztő zene, csontvázak és sírhantok. Cáfolhatja-e bárki, hogy ez az ünnep Sátánt és a gonosz dolgokat dicsőíti?

„Óh, az én családom csak jó kis jelmezekbe öltözik” vágjuk rá gyorsan, mintha azzal, hogy az ördögöt cukormázzal vonja be a mosolygó tök és a csillogó Disney-hercegnős jelmez, valahogy megváltozna az ünnep jelentése.

Én is évekig folytattam még a jelmezesdit. Rakhattam magamra bármilyen kreatív dolgot, mégsem tudtam már igazolni, hogy bármi, amit az ünnep kedvéért teszek, az Istent dicsőíti. A jelmezeim nagyon cukik voltak. Néha kifejezetten egyéniek, okosak, mulatságosak és csinosak. Ezek közül egy sem változtat azon a tényen, hogy ez az ünnep az ördögöt dicsőíti. Nem akartam többé, hogy képességeim és figyelmem részese legyen ennek!

Legtöbbünk tudja, hogy Halloween a boszorkányok és sátánisták legmagasabb legszentebb ünnepe. Jóllehet mi nem keveredünk bele boszorkányos praktikákba, mégis hitelt adunk neki azzal, hogy megünnepeljük. Ha gyűlöljük az ördögöt, nem kellene-e gyűlölnünk még a napot is, ami az ő ünneplésére van szentelve? A Biblia azt mondja, hogy a gonosz látszatát is kerüljük.

„Mindent megpróbáljatok; ami jó, azt megtartsátok!

Mindentől, ami gonosznak látszik, őrizzetek!”
(1Thessalonika 5:21-22)

Ahhoz sem kell atomfizikusnak lenni, hogy rájövünk, hogy a Halloween a félelemről szól. Az ijesztő jelmezek, kísértetjárta házak, horrorfilmek, mind ezt a célt szolgálják, félelmet kelteni bennük. Az, hogy alkalmat keresünk a rettegésre -legalább ezen az egy napon – manapság a szórakozás kiemelt formája. Ha nincs bennünk a félelem lelke, akkor még ki is nevezünk egy napot, aminek a célja a félelem lelkének felébresztése?

„Mert nem félelemnek lelkét adott nekünk az Isten; hanem erőnek és szeretetnek és józanságnak lelkét.” (2 Timóteus 1:7)

2. Ha rossz a mag, a gyümölcs is rossz lesz.

Halloween soha nem volt keresztény ünnep. Az okkultizmuson alapszik, szimbólumai, hagyományai pogány praktikákban gyökereznek. Isten újra és újra figyelmezteti népét, hogy kerüljék a pogány rituálékat és hagyományokat. A druidáknak (pogány kelta papok) őszi fesztiválja volt az elődje annak a Halloween-nak, amit ma ismerünk. „Az ősi druidák október végén egy fesztivál keretében megemlékeztek az elmúlt évről, amikor a nap kezd alacsonyabban járni, az érett gabona pedig már be van takarítva. Samhain-t emberi áldozatokkal, jósolásokkal és imádkozással ünnepelték, mert ebben az évszakban járkáltak a szellemek, és a gonosznak hatalma volt az emberi lelkeken.”

„Amikor az első keresztények Amerikába jöttek, ők tudták Halloween okkult eredetéről és betiltották azt.”

„A telepesek között a kereszténység miatt az 1800-as évekig nem ünnepelték, amikor néhány ír és skót bevándorló bevezette a Halloween szokásokat. Ők hozták be számos hiedelmet a szellemekről, boszorkányokról, és más csoportok is megtették saját kulturális hozzájárulásukat a Halloween szokás

rendszeréhez. A német bevándorlók nagyon élénk boszorkánysági tudományt hoztak be, a haiti és afrikai népek pedig a bennszülött voodoo hitet a fekete macskákkal, tűzzel és boszorkánysággal.”

Napjainkra annyira hozzászoktunk már az emberi tradíciókhoz, hogy eszünkbe sem jut megkérdőjelezni azokat. Még keresztény családok is tiszteletben tartják ezt az ünnepet nemzedékek óta. Ezen cselekedetükkel semmibe veszik azt a tényt, hogy ez az ünnep egyáltalán nem tiszteli Istent, sőt azokat praktikákat élteti, melyek utálatosak Isten előtt.

„Mikor te bemégy arra a földre, amelyet az Úr, a te Istened ad néked: ne tanulj cselekedni azoknak a népeknek utálatosságai szerint. Ne találtassék te közötted, aki az ő fiát vagy leányát átvigye a tűzön, se jóvendőmondó, se ígésző, se jegymagyarázó, se varázsló; Se bűbajos, se ördögösöktől tudakozó, se titok-fejtő, se halottidéző;” (5Mózes 18:9-11)

Azzal, hogy keresztény címkét teszünk egy pogány gyakorlat elé, még nem tesszük azt Istennek tetszővé. Sokkal inkább azon kellene lennünk, hogy megszabaduljunk a pogány gyakorlattól és semmi részt nem vállalni azokban.

„Ezek a rendelkezések és a végzések, amelyeket meg kell tartanotok, azok szerint cselekedvén azon a földön, amelyet az Úr, a te atyáidnak Istene ad néked, hogy bírjad azt minden időben amíg éltek a földön: Pusztára pusztítsátok el mind azokat a helyeket, ahol azok a nemzetek, akiknek ti urai lesztek, szolgáltak az ő isteneiknek a magas hegyeken, a halmokon, és minden zöldelő fa alatt. És rontsátok el azoknak oltárait, törjétek össze oszlopaikat, tűzzel égessétek meg berkeiket, és vagdaljátok szét az ő isteneiknek faragott képeit, a nevöket is pusztítsátok ki arról a helyről. Ne cselekedjétek így az Úrral, a ti Istenetekkel;” (5 Mózes 12:1-4)

Isten nem akarja, hogy a világ szerint járjunk, és csak

meghintsük a tetejét egy kis kereszténységgel. Azt akarja, hogy egyedül Őt magasztaljuk fel, az Ő útjait, az Ő elméleteit, az Ő szabadítását, az Ő dicséretét. Minden ettől eltérő gyakorlat bűn, ami végül rossz gyümölcsöt fog teremni.

3. Ne étkezzünk együtt démonokkal

Samhain, az évnek azon napja volt, amikor a halottaknak megengedték, hogy visszatérjenek a világba és együtt legyenek az élőkkel. Hagyományosan az emberek kijelöltek egy helyet az asztalnál a halottak számára, ezzel meghívták őket. Mivel annak is meg volt a lehetősége, hogy gonosz lelkek is jöhetnek az embereket keresni, ezért vettek fel álruhát, hogy védjék magukat. Más szavakkal, nincs azzal semmi baj, ha együtt étkezünk a démonokkal, mindaddig, míg az álruha megvéd minket.

„Nem ihatjátok az Úr poharát és az ördögök poharát; nem lehettek az Úr asztalának és az ördögök asztalának részesei.”
(1Korintus 10:21)

Tényleg démonokkal vacsorázunk? Valakivel megosztani az ételt, egyfajta szent kapcsolatot jelent. Ádám és Éva először Istennel evett a kertben, aztán azt választották, hogy megosztanak egymással egy gyümölcsöt Isten nélkül, Sátán jelenlétében. Jézus ideje nagy részében együtt evett a bűnösökkel mert azért jött, hogy őket megmentse. Az utolsó dolog, amit Jézus tett keresztre feszítése előtt, hogy együtt étkezett tanítványaival és minket is arra utasít, hogy így emlékezzünk rá, amíg visszatér. Amikor majd a Mennyben látjuk Őt, az a Bárány menyegzőjének vacsorája lesz.

„Ímé az ajtó előtt állok és zörgetek; ha valaki meghallja az én szómat és megnyitja az ajtót, bemegyek ahhoz és vele vacsorálok, és ő én velem.” (Jelenések 3:20)

Sátán a világ legnagyobb hamisítója, azzal kísért minket, hogy üljünk az ő asztalához, csatlakozzunk az ő ünnepségéhez

(fesztivál), és ezt olyan vonzóvá teszi, amennyire csak tudja. Tisztában van vele, hogy nem egyezünk bele, ha az ünneplése teljesen ördögi, ezért megengedi, hogy megalkossuk a magunk korhatár nélküli verzióját, aminek aztán valószínűleg nem állunk ellen. Isten mondja:

„mi szövetsége van igazságnak és hamisságnak? vagy mi közössége a világosságnak a sötétséggel? ...vagy mi köze hívőnek hitetlenhez? Vagy mi egyezése Isten templomának bálványokkal? (2Korintus 6:14-16)

4. A Halloween ürügy a szexualitás fitogtatására

Ez igaz! Halloween minden évben egyre merészebbé válik. Néha úgy gondolom a valódi jelentése „Öltözz úgy mint egy pornóasztár” nap. Ezen a napon a lányok már egyre fiatalabb kortól, sokkal provokatívabban öltözködnek, mint bármely más napon. Úgy tűnik, mintha kimondatlanul is verseny zajlana, hogy kinek van a legkétértelműbb/pikánsabb jelmeze. Azoknak akik vámpírként, véresen masíroznak úgy tűnik egyedül az a céljuk, hogy sokkot váltsanak ki

„Paráznság pedig és akármely tisztátalanság vagy fősvénység ne is neveztessek ti közöttetek, amint szentekhez illik; Sem undokság, vagy bolond beszéd, vagy trágárság, melyek nem illenek: hanem inkább hálaadás. Mert azt jól tudjátok, hogy egy paráznának is, vagy tisztátalannak, vagy fősvénynek, ki bálványimádó, nincs öröksége a Krisztusnak és Istennek országában. Senki titeket meg ne csaljon üres beszédekkel; mert ezekért jó az Isten haragja a hitetlenség fiaira. Annakokáért ne legyetek részesei ezeknek; Mert valátok régen sötétség, most pedig világosság az Úrban: mint világosságnak fiai úgy járjatok.”(Efezus 5:3-8)

Személyes tapasztalatomból állíthatom, hogy amikor felvesszünk egy jelmezt, gyakran megszabadítjuk magunkat a gátlásainktól. Mert hiszen sokkal könnyebb csintalankodni, amikor valódi

egyéniségünk rejtve van. Ez majdnem olyan, mintha a rossz viselkedés bocsánatos lenne, mikor jelmezt viselünk –és sokkal könnyebb megmagyarázni is másnap reggel : „Igazából nem követtem el bűnt, csak szerepet játszottam.”

Még ha nincs is közösségünk a sötétség gyümölcstelen cselekedeteivel, szeretjük utánozni azokat, büszkélkedni velük a Facebook oldalakon, mintha elismerést érdemelne.

„És ne legyen közösségek a sötétségnek gyümölcstelen cselekedeteivel, hanem inkább meg is feddjétek azokat; Mert amelyeket azok titokban cselekesznek, éktelen dolog csak mondani is. (Efezus 5:11-12)

5. Úgy játszunk, ahogy gyakoroljuk

Ez a férjem egyik kedvenc mondása. Ezzel az asztali viselkedést tanítja a fiainknak: Ha helyesen használjátok a kést és a villát a konyhaasztalnál, akkor nem lesz vele gondotok akkor sem, amikor igazán számít, amikor egy szép étterembe mentek a főnökökkel, vagy először találkoztok a jövődöbelitek szüleivel. Amit gyakorlunk, az árad majd ki való életünkbe.

Ugyanez alkalmazható Halloweenre. Azt gondoljuk, hogy szórakozhatunk a hátborzongatóval, emelhetünk sírköveket az udvarunkon, vagy tűzhetünk „holttesteket” a verandánkra. „De hát nem igaziak” tiltakozunk. Aztán megdöbbenünk, amikor egy 17 éves fiatal halott testekben gyönyörködik, és úgy dönt, hogy kiéli morbid vágyait. Van-e jogunk megrökönyödni, vagy akár csak meglepődni, ha közülünk néhányan elhatározzák, hogy a való életben is megvalósítják azt a varázslatot az ördöggel, amit olyan becsesnek tartunk az ünnepen. Nem választhatjuk el a kettőt. Ha az ördöggel való szórakozást választjuk, akkor fel kell készülnünk arra az időre is, amikor ez valósággá válik.

„Mert nem vér és test ellen van nekünk tusakodásunk, hanem a fejedelemségek ellen, a hatalmasságok ellen, ez élet sötétségének világbírói ellen, a gonoszság lelkei ellen, melyek a magasságban vannak.” (Efezus 6:12)

Egy pillanatra se veszítsük el védelmünket, pláne ne táborozzunk az ellenség térfelén az évnek egy éjszakáján „szórakozva”.

6. Mi okozzuk mások botlását?

Lehet, hogy mi nem hiszünk abban, hogy veszélyes lehet felületesen foglalkozni az ősi druida papok pogány szokásaival, de van fogalmunk arról, hogy a mi cselekedeteink milyen hatással lehetnek másokra? A Biblia rávilágít annak fontosságára, hogy Isten gyermekeit ne vezessük félre. (Máté 18:6), vagy megbotlásukat ne okozzuk (Márk 9:42) Ha most mókás és csábító módon mutatjuk be a boszorkányságot, a gyakori partnercserét, és az okkult dolgokat, akkor vajon nem nyitunk-e ajtót annak, hogy ezek a gyakorlatok megvalósuljanak a jövőben?

Vajon a gyerekeink megismerik-e azokat az értékeket, amiket meg akarunk tanítani nekik, ha ilyen ünnepeken (angolban „szent napokon”) vesznek részt? Vagy maradandóbb értékeket, például bátorságot tanulhatnak, mikor mi kiállunk a gonoszság ellen, még akkor is, ha a kultúránk azt mondja rá, hogy jó. Talán ez magától értetődik. De vajon milyen jellegű benyomást kelt gyermekeinkben, mikor elküldjük „csínyt vagy cukrot” (Halloween gyermekköszöntő) körútra? Az a hazugság, hogy „adjál cukorkát, vagy valami rosszat teszek” javára válik valakinek?

Ha tartózkodunk Halloweentől, de helyettesítjük valamilyen ünneppel, akkor nem azt az üzenetet közvetítjük-e, hogy „megpróbállak kárpótolni, mert úgy gondolom, hogy kimaradtál valami csodálatosból”? Én azt akarom hogy a gyerekeim abban

higgyenek, amiben én, hogy ennél sokkal többet kaptunk. Nincs szükség több játékra a templom alagsorában, amikor a víz színén lévő almát fogunkkal ragadjuk meg (ami egyébként egy pogány termékenységi rituálé), mert igazi örömöm van Isten igazi Fiának ismerete által.

7. Hűség kis dolgokban.

Sok keresztény számára az a gondolat, hogy vajon ünnepelje-e Halloweent, kis dolog, esetleg egyáltalán nem is lényeges. Végső soron egyetlen napja az évnek. És micsoda kár származhat egy marék apró Snickers csokiból, és egy pufi tökjelmezből? Hadd válaszoljam meg ezt így:

Először is, a kis dolgokban a jellemünk, tisztességünk és Isten iránti odaadásunk nyilvánul meg. Ha nem tudunk hűségesek lenni kis dolgokban, hogy lesz hűséges a szívünk a nagyokban?

„Aki hű a kevesen, a sokon is hű az; és aki a kevesen hamis, a sokon is hamis az.” (Lukács 16:10)

Igen, még egy ilyen jelentéktelennek tűnő dolog is fontos, hogy hogyan viszonyuljunk Halloween-hez

Másodszor, Isten azt mondta nekünk, hogy „amik csak igazak, amik csak tisztességesek, amik csak igazságosak, amik csak tiszták, amik csak kedvesek, amik csak jó hírűek... ezekről gondolkodjatok.” (Filippi4:8) A Halloween ezek közé tartozik? Nem, ezért nem méltó, hogy időnket és gondolatainkat rá áldozzuk.

Harmadszor, „Azért jelent meg az Istennek Fia, hogy az ördög munkáit lerontsa.” (1János3:8)

Ha Isten azért jött, hogy Sátán munkáit lerontsa, akkor mi miért idézzük emlékezetünkbe, miért imitáljuk azokat felmagasztalva? Hogyan várhatjuk el, hogy képesek leszünk hűségesen megmaradni majd a nagy kísértés felbukkanásakor, ha

szórakozásainkban sem tudunk nemet mondani arra, hogy az ördögöt dicsőítsük?

„Tiszta és szeplő nélkül való istentisztelet az Isten és az Atya előtt ez: meglátogatni az árvákat és özvegyeket az ő nyomorúságukban, és *seplő nélkül megtartani magát e világtól.*” (Jakab 1:27)

Mi az erőinket összekapcsoltuk a világgal. Tulajdonképpen a szeplőtlen megőrződés helyett egy hatalmas pacaként egygé váltunk a világgal olyannyira, hogy senki nem tudja megmondani, hol ér véget a világ, és hol kezdődik az egyház.

Arra van szükségünk, hogy elkezdjük a magunk tisztántartását a kis dolgokban, hogy majd tiszták és szeplőtelenek legyünk a nagy dolgokban.

8. Isten meg akar minket áldani, de nem úgy, ahogyan a világ áld.

Számunkra, akik szeretjük Jézust, miért olyan fontos az, hogy a félelmetessel szórakozzunk, a sötét oldallal flörtöljünk az évnek egy napján, egy hetében, vagy egy hónapjában ahelyett, hogy abban az örömben gyönyörködneink, amit maga az Úr adott elénk?

„Ezt mondja az Úr: A pogányok útját el ne tanuljátok, és az égi jelektől ne féljete, mert a pogányok félnek azoktól! Mert a népek bálványai csupa hiábavalóság...” (Jeremiás 10:2-3)

Gyakran úgy érvelünk, hogy nem akarjuk megfosztani a gyerekeinket, az édességtől, a jelmezesditől, és azoktól a „mulatságoktól” amit megkapnak, az ünnepen való részvételkor. De Isten már megmondta nekünk, hogy a világ szokásai mind *hiábavalóságok*. Ha ezt a fajta boldogságot akarjuk gyerekeinknek, akkor nagyon alacsonyra tettük a mércét. Keressük először Isten országát, és az Ő igazságát, és minden

egyebet *Ő biztosít* számunkra.

„Bízzál az Úrban és jót cselekedjél; e földön lakozzál és hűséggel élj. Gyönyörködjél az Úrban, és megadja néked szíved kéréseit.” (Zsoltárok 37:3-4)

Az Isten, az *Ő* szent felsőbbrendűségében nem adott nekünk egy Halloweent, hogy szórakoztasson minket. Sokkal inkább mi gondoljuk azt, hogy valami hiányzik és azt meg is szereztük. Elhittük Sátán hazugságát, ugyanúgy, ahogy Éva az Édenben, hogy Isten valami jót visszatart tőlünk. Isten azonban sokkal jobbat tartalékol számunkra, mint holmi cukormázos pattogatott kukorica, vagy társasjáték. Miért folytatjuk tehát tipródásunkat egy műanyag homokozóban, mikor Isten nekünk adta az egész homokos partszakaszt?

Folyamatosan öntjük időnket és pénzünket olyasvalamibe, aminek egyáltalán nincs maradandó gyümölcse és semmiképpen nem dicsőíti Istent. Hát nem sokkal jobb időtöltés lenne ha imádkoznánk, és megtanítanánk gyerekeinket arra, milyen veszélyeknek vannak kitéve a barátaik, amikor az okkult dolgokkal kacérkodnak? Mint keresztény, a pénzből egy fillért sem költök olyan eseményre, amely szégyent hoz Istenre és így ér el évente több milliós bevételt. Az egész nemzetre kivetítve, fájdalmasan nyilvánvaló, hol van a mi szívünk.

„Mert ahol van a ti kincsetek, ott van a ti szívetek is.”
(Lukács 12:34)

9. Bűn van a táborban

Mi azt gondoljuk, hogy a mi jelmezeink nem bűnösek, de hát a többi ember is meg van győződve arról, hogy az övéikkel sincs semmi baj. (Mintha a problémát a viselet jelentené, és nem az a tény, hogy még mindig hódolunk ennek az ünnepnek). Végző soron nem gyakorolják igazából a boszorkányságot, csak felöltöznek boszorkánynak. Tehát megbocsátjuk a jelmezbe

öltözést, de húzunk egy vonalat az Ouija táblánál (okkult eszköz), amivel sugallt betűket rakunk ki? Magunkat tettük bírónak annak eldöntésében, hogy mi a jó és mi a rossz, ahelyett, hogy Isten parancsát követnénk, és nagy ívben elkerülnénk hogy az ellenség megrontson.

Két dolgot említenék az ilyen gondolkodásmódra. Emlékezzünk Ákánra.

Józsúé könyve 7. fejezetében Izrael népét megátkozták, nem állhatott meg ellenségei előtt egy ember bűne miatt. Ákán megtartotta a jerikói zsákmányt, pedig Isten meghagyta, hogy senki ne nyúljon hozzá. Egy ember vétkéért az egész nép ítélet alá esett.

„Óh Uram! mit mondjak, miután meghátrált Izráel az ő ellenségei előtt! Ha meghallják a Kananeusok és e földnek minden lakói, és ellenünk fordulnak, és kiirtják nevünket e földről: mit cselekszel majd a te nagy nevedért? És monda az Úr Józsúénak: Kelj fel! Miért is borulsz te arcra? Vétkezett Izráel, és általhágták szövetségemet is, amelyet rendeltem nékik, mert elvettek a teljesen nékem szentelt dolgokból is, és loptak is és hazudtak is, és edényeik közé is dugdostak. Ezért nem bírtak megállni Izráel fiai az ő ellenségeik előtt, hátat fordítottak ellenségeiknek, mert átkozottakká lettek. Nem leszek többé veletek, ha ki nem vesztitek magatok közül azt a nékem szentelt dolgot.” (Józsúé 7:8-12)

Ez csak egy ünnep, és hogy mire ez a felhajtás? A Halloween sötétsége a *rombolásra lett szánva*, semmilyen módon nem tiszteli a világosságok Atyját (Jakab1:17), és ezen még a narancs színű és fekete színű cukormáz sem segít. A mi Istenünk féltőn szerető Isten, az Ő szemében minden pogány hit bűn. Hiába választjuk meg milyen mélységig, vagy milyen aranyosan ünnepeljük.

Szükséges, hogy segítsük a többieket is felelősségtudatuk megtartásában, mert hiszen a táborban lévő bűnért mindnyájan

együtt kerülünk ítéletre.

A történelemnek mai szakaszában, nagy szükségünk van az Isten irgalmára a szülőföldünk iránt, sokkal inkább, mint eddig bármikor:

„És megalázza magát az én népem, amely nevemről neveztetik, s könyörög és keresi az én arcomat, és felhagy az ő bűnös életmódjával: én is meghallgatom őket a mennyből, megbocsátom bűneiket, és megszabadítom földjüket.” (2 Krónika 7:14)

Na és közülünk hányan alázzák meg magukat, és fordulnak el a gonoszságtól? Azt mondjuk, Krisztus követői vagyunk, de elutasítjuk azt, hogy teljes engedelmisségben alá vessük magunkat az Ő Igéjének ebben az egyszerű dologban, hogy elfordulunk az olyan ünneptől, amely az ördögöt magasztalja.

Ha még mindig nem akarunk megtérni, és keresni Isten bölcsességét életünk minden területén, akkor ne lepődjünk meg akkor, amikor Isten visszavonja áldó és védő kezét e hatalmas földről.

10. Gyertek ki közülük és különüljete el tőlük

Annak oka, hogy végül is elengedtem Halloweent éppen az volt, hogy nem akartam. Ez ellentmondásnak tűnhet, de hadd magyarázzam meg. Tudják, folyton érveket és kifogásokat sorakoztattam fel, hogy folytatni tudjam az ünnepelest, ez vezetett el odáig, hogy megvizsgáljam a motívációimat. Miért ragaszkodom én ehhez ennyire? Nem lehetséges, hogy az én Halloween ünneplésem bálványává vált számomra? Ez valószínűnek látszott, mivel még mindig ragaszkodtam az emberi hagyományokhoz annak ellenére, hogy már megismertem Isten szívének ide vonatkozó gondolatait.

„Annakokáért menjetek ki közülök, és szakadjatok el, azt mondja az Úr, és tisztátalant ne illessetek; és én magamhoz

fogadlak titeket,” (2Korinthus 6:17)

Isten azt akarja, hogy az Ő népe szent legyen, ami azt jelenti, elkülönített. Ha mindenki tesz egy dolgot, és én is azt teszem akkor legfőbb ideje megvizsgálni magamat hogy vajon hitben járok-e.

„Ti pedig választott nemzetség, királyi papság, szent nemzet, megtartásra való nép vagytok, hogy hirdessétek Annak hatalmas dolgait, aki a sötétségből az ő csodálatos világosságára hívott el titeket;” (1Péter2:9)

Ha az emberek nem néznek rám és gondolják azt, hogy furcsa vagyok, ha szépen belesimulok a kultúránkba, és senki nem mondja, hogy bármiben is eltérő lennék, akkor valamit biztosan rosszul csinálok.

A Biblia nem azt mondja, hogy nekünk legyen kevesebb dolgunk a sötétséggel, mint a többi embernek, hanem azt, hogy *semmi* közünk ne legyen az ördöghöz. Már azzal, hogy elismertem és közösséget vállaltam az ünneppel, hitelt adtam neki az életemben és megnyitottam magam a csalás előtt.

Az én imádságom az, hogy minden Krisztus követő legyen nyitott hogy imádságos szívvel keresse Isten bölcsességét emberi hagyományaink területén.

„Senki titeket meg ne csaljon üres beszédekkel; mert ezekért jó az Isten haragja a hitetlenség fiaira. Annakokáért ne legyetek részesei ezeknek; Mert valátok régen sötétség, most pedig világosság az Úrban: mint világosságnak fiai úgy járjatok. (Mert a világosságnak gyümölcse minden jóságban és igazságban és valóságban van), Meggondolván, mi legyen kedves az Úrnak.” (Efezus 5:6-10)

Eredeti cím és forrás:

10 Reasons I Kissed Halloween Goodbye

http://www.prophezone.com/index.php?option=com_content&view=article&id=1174%3A10-reasons-i-kissed-halloween-goodbye-&catid=41%3Atop-headlines

Fordította: Őri Róza